

Hans Klais ontwikkelde in de jaren '20 de basis van het dispositieconcept van veel van de grote orgels die vandaag de dag gebouwd worden: hij combineerde Emil Rupps ideeën (het Zwelwerk van een orgel dient fors te zijn, het moet een substantieel aantal tongwerken à la Cavaillé-Coll bezitten en voldoende Mixturen) en de overtuiging van Oscar Walcker (een stevige en goed geordende hoeveelheid achtvoets registers is essentieel als fundament van de orgelklank), met de opvattingen van de *Orgelbewegung*, die aansluiting wilde vinden bij de principes van de orgelbouw in de 16de, 17de en 18de eeuw. Hoe Klais' oplossing klonk, is in Nederland met name in de Abdijkerk van Rolduc goed te horen: het orgel is er sinds de oplevering in 1932 ongewijzigd gebleven. Klais plaatste het orgel overigens in samenwerking met de firma M. Pereboom & Zonen uit Maastricht. Het is elektropneumatisch en heeft kegelladen.

Klais bepaalde het uiterlijk van zijn orgels op basis van de principes van de *Orgelbewegung* (de 'interne structuur' is allesbepalend) en die van het Bauhaus ('vorm' dient bij architectuur de 'functie' van een bouwwerk te volgen).

Anno 1932 was men er niet zeker van dat er altijd voldoende elektriciteit beschikbaar zou zijn voor de elektropneumatiek van het orgel. Daarom kreeg het instrument een extra klaviertje, waarmee Manuaal III, dat links van het front in een nis staat ook geheel pneumatisch kan worden bespeeld.